

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010009
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618010009.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaných Bc., Ing. U. A. a spol. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.10.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ Bc., X.. U. A., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D., H. č. XX/X, zamestnaná, slobodná,

2/ T. A., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D. nad D., U. č. XXX/XX, zamestnaný, ženatý,

3/ K. J., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D., H. č. XX/X, zamestnaný, slobodný,

sa podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske pod č.k. Pv/177/17/3305-29 zo dňa 11.01.2018 na skutkovom základe, že

dňa 16.04.2017 v čase okolo 10:30 hod. obžalovaní T. A., K. J. a Bc. U. A. spoločne prišli bez upovedomenia poškodeného Bc. S. J., na motorovom vozidle zn. N. XXXX k rodinnému domu č. XXX majiteľov O. a S. U. v obci J. R. C. pre maloletú dcéru obžalovanej, N. K. nar. XX.XX.XXXX, ktorá sa spoločne s jej otcom Bc. S. J. a jeho priateľkou S. U. zdržiavali na návšteve v uvedenom dome, následne obžalovaná Bc. U. A. zavolała k vozidlu jej maloletú dcéru N.K., ktorá sa hrala na dvore, usadila ju do auta, po čom cez neuzamknutú bráničku vošla do dvora rodinného domu č. XXX a zabúchala na vchodové dvere, kde požiadala poškodenú O. U., aby poslala za ňou otca mal. dcéry N.K., Bc. S. J. a odišla von pred oplotenie dvora rodinného domu, pričom následne ako prišiel k vozidlu poškodený Bc. S. J. a chcel ísť k mal. dcére N.K., v ceste mu stála obžalovaná Bc. U. A., ktorú odsotil a dcéru vybral z vozidla, na čo reagoval obžalovaný T. A., ktorý chytil poškodeného Bc. S. J. rukou za krk a držal ho, pričom druhou rukou zovretou v päšť mu naznačoval úder do tváre, na čo ku nim pristúpil obžalovaný K. J., ktorý chytil poškodeného Bc. S. J. za tričko a spolu s obžalovaným T. A. ho začali mykať, na čo z rodinného domu č. XXX vybehla poškodená S. U., ktorá sa ich snažila oddeliť od seba, avšak obžalovaná Bc. U. A. ju odstrčila, triasla ňou, po čom poškodená S. U. spadla na zem do predklonu tak, že sa rukami dotýkala zeme, kde ju obžalovaná oboma rukami udierala po chrbte, pričom poškodenému Bc. S. J. sa podarilo vymaniť zo zovretia obžalovaného T. A. a odstrčiť obžalovanú Bc. U. A. od poškodenej S. U., maloletá N.K. medzi tým vošla do dvora rodinného domu č. XXX a následne do chodby rodinného domu za vstupné dvere, kde sa nachádzala poškodená O. U., ako aj jej manžel S. U. a syn poškodenej S. U., mal. M.S.W., nar. XX.XX.XXXX, ktorý začal plakať, následne obžalovaná Bc. U. A. vošla cez neuzamknutú bráničku na pozemok domu a do chodby rodinného domu, kde si vzala na ruky plačúcu dcéru mal. N.K. a vyšla z domu na dvor a ulicu, pričom obžalovaný T. A. opäť chytil ľavou rukou pod krk poškodeného Bc. S. J. a následne neoprávnene vstúpil na dvor predmetného rodinného domu tak, že ho zatlačil cez vstupnú bránu a dvor až ku vchodovým dverám, kde ho oprel o zárubňu a držal, pričom pravou rukou zovretou v päšť sa mu zaháňal na tvár naznačujúc úder, následne do dvora a potom do chodby rodinného domu neoprávnene vošiel aj obžalovaný K. J., ktorý v chodbe rodinného domu oboma

rukami strčil do hrude poškodenej O. U. tak, že spadla na zadok na schody v chodbe rodinného domu, pričom obaja obžalovaní boli poškodenými O. U., S. U. a S. U. opakovane vyzývaní, aby opustili rodinný dom, že tam nemajú čo robiť, avšak na tieto výzvy obžalovaní nereagovali a poškodenej O. U. po tom ako vstala, vystrčila z chodby rodinného domu von na dvor obžalovaného K. J. a opäť vyzvala obžalovaného T. A., aby odišiel preč, nerobil zle a mal rozum, na čo obžalovaný odišiel z dvora rodinného domu na ulicu, následne zobrala poškodenej O. U. telefón a volala na číslo 158, kde oznámila skutok, pričom počas tohto obžalovaná Bc. U. A. posadila svoju maloletú dcéru N.K. do osobného motorového vozidla a sadla si s ňou na zadné sedadlá, po čom k vozidlu pristúpil poškodený Bc. S. J., otvoril si zadné dvere s tým, že sa chcel rozlúčiť so svojou dcérou, po čom k nemu pristúpil obžalovaný T. A. a ako poškodený Bc. S. J. stál v priestore medzi otvorenými zadnými dverami a vozidlom, viac krát v snahe zavrieť dvere nimi udrel poškodeného Bc. S. J., ktorý nakoniec od dverí odstúpil, po čom obžalovaní spoločne na predmetnom motorovom vozidle z miesta odišli, pričom uvedeným konaním obžalovaný T. A. spôsobil poškodenému Bc. S. J. zmliaždenie krku s podkožnými krvnými výronmi hlavne vpravo, obžalovaná Bc. U. A. spôsobilá poškodenej S. U. podvrtnutie bedrovokrížovej chrbtice a obžalovaný K. J. spôsobil poškodenej O. U. pomliaždenie bedrovokrížovej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie menovaných poškodených a uvedeným konaním obžalovaní T. A. a K. J. zároveň porušili domovú slobodu poškodených S. U., O. U., S. U. a mal. M.S.W., nar. XX.XX.XXXX,

ktorý bol právne posúdený u obžalovanej 1/ Bc., X.. U. A. ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a u obžalovaných 2/ T. A. a 3/ K. J. ako zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j ú,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., Ondavská 3, 825 21 Bratislava, IČO: XXXXXXXX a poškodenú S. U., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom J. R. C. XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 11.01.2018 obžalobu pod č.k. Pv 177/17/3305-29 na 1/ Bc. U. A. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, 2/ T. A. a 3/ K. J. pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018, 13.06.2018 a 01.08.2018 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných Bc. U. A., T. A., K. J., poškodených Bc. S. J., S. U., O. U., S. U., znalca MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA, v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním podstatných častí znaleckých posudkov znalca MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA zo dňa 28.10.2017 (č.l. 186-197), zo dňa 31.10.2017 (č.l. 198-209) a zo dňa 01.11.2017 (č.l. 210-222), oboznámením ostatného spisového materiálu (plnomocenstvá z č.l. 19-22, vyčíslený nárok na náhradu škody z č.l. 70-74, lekárske správy z č.l. 117-123, písomnosti predložené obžalovanou z č.l. 143-154, fotodokumentácia z č.l. 169-173, výpis z katastra nehnuteľností z č.l. 181-182, priestupkový spis z č.l. 223-232, návrh na nariadenie NO z č.l. 234-235, lustrácie z č.l. 241-244, výpis z evidencie priestupkov z č.l. 242-243, výpis z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaných z č.l. 250-252, lustrácie v CDB z č.l. 283-285, odpis z registra trestov z č.l. 286-288, správa z MT z č.l. 301, vyjadrenie poškodeného s prílohami z č.l. 315-332) a po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 01.08.2018 rozhodol uznesením č.k.

1T/3/2018-349 tak, že podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovanej 1/ Bc. U. A., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, obžalovaného 2/ T. A. a obžalovaného 3/ K. J., pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení postúpil Okresnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Na podklade sťažnosti prokurátora v neprospech všetkých troch obžalovaných voči citovanému rozhodnutiu, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 3To/101/2018-358 zo dňa 13.06.2019 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil vyššie citované uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu nie je v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku. V odôvodnení napadnutého uznesenia je len opisovaný samotný obsah vo veci vykonaných dôkazov, ktorý opis nedáva odpoveď na to, k akým konkrétnym a pre posúdenie veci rozhodným skutkovým zisteniam dospel okresný súd a z ktorých konkrétnych dôkazov vyvodil zistený skutkový stav. Podľa názoru krajského súdu odpoveď na to, k akým konkrétnym a pre posúdenie veci rozhodným skutkovým zisteniam dospel okresný súd a z ktorých konkrétnych dôkazov vyvodil zistený skutkový stav, nedáva odôvodnenie napadnutého uznesenia. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v tomto trestnom stíhaní boli ku skutkovým okolnostiam, pre ktoré bola podaná obžaloba, produkované výpovede vypočutých osôb, pričom okresný súd nedal žiadnu odpoveď na to, či tieto výpovede sú zhodné, alebo si v otázkach rozhodných pre správne (súladne s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku) ustálenie skutkových okolností, relevantných z hľadiska správnej aplikácie ustanovení Trestného zákona, odporujú a v akých smeroch. Odpovede na tieto otázky sú nevyhnutným východiskom na posúdenie, či vykonané dôkazy svedčia iba o jedinej verzii činu, alebo existujú viaceré verzie činu, v ktorom prípade prichádza do úvahy postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku ustáliť, ktorá konkrétna verzia skutkových okolností, rozhodných pre správnu aplikáciu príslušných ustanovení Trestného zákona vyplýva z vykonaných dôkazov. Okresný súd bol preto povinný podľa § 176 ods. 2 Trestného poriadku dať jednoznačnú a odôvodnenú odpoveď na to, či v danej veci existuje jediná verzia skutkových okolností, relevantných z hľadiska aplikácie ustanovení Trestného zákona, alebo uviesť, z ktorej z prípadných viacerých produkovaných verzií vychádzal a z akých dôvodov. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia nedal žiadnu odpoveď na tieto otázky. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že vyššie uvedená povinnosť súdu sa vzťahuje aj na čiastkové skutkové okolnosti, rozhodné z hľadiska správnej aplikácie príslušných ustanovení Trestného zákona. Pozornosti krajského súdu pritom neušlo, že napríklad o obžalobou v skutkovej vete tvrdenej (a podľa názoru krajského súdu pre správnu aplikáciu ustanovení Trestného zákona rozhodnej) skutkovej okolnosti, podľa ktorej za vstupnými dverami sa mal nachádzať aj mal. M.S.W., existujú viaceré verzie (viď výpovede obžalovaných, O.j a S. U.). Ani k týmto rozdielnym skutkovým tvrdeniam okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v rozpore s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku nezaujal žiadny záver, hoci podľa právnej vety obžaloby mala byť konaním obžalovaných porušená domová sloboda dieťaťa. Za nepreskúmateľný a navyiac aj protirečivý považoval krajský súd právny záver okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia (viď str. 10), podľa ktorého právneho záveru "... konanie obžalovaných nedosahovalo intenzitu, ktorá by naplnila znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva ...". Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v rozpore s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku vôbec neuviedol, aké konkrétne ustanovenia Trestného zákona aplikoval pri závere o nedosiahnutí "intenzity trestného činu". Pokiaľ vo vyššie citovanom závere okresný súd hovorí o "nenaplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva", z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je vôbec zrejmé, ktoré konkrétne znaky skutkovej podstaty trestného činu neboli podľa názoru okresného súdu naplnené. Podľa názoru protirečivosť vyššie uvedeného záveru okresného súdu spočíva v tom, že intenzitou konania nie je prípustné odôvodniť nenaplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu. Po správnom objasnení skutkového stavu veci je úlohou súdu posúdiť, či zistené skutkové okolnosti napĺňajú po formálnej stránke pojmové znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov, ktorých skutkové podstaty sú stanovené v osobitnej časti Trestného zákona (§ 8 Trestného zákona). Až po zistení, že ustálené skutkové okolnosti sú po formálnej stránke subsumovateľné pod konkrétnu skutkovú podstatu niektorého trestného činu, je možné pristúpiť k posudzovaniu materiálnej stránky, avšak len v rámci prečinov (§ 10 ods. 2 Trestného zákona). Ak teda

súd dospeje k záveru, že po formálnej stránke neboli naplnené pojmové znaky trestného činu, niet žiadneho zákonného dôvodu vôbec pristúpiť k posudzovaniu otázky intenzity skutku, ktorý je predmetom konania, podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona. Po vrátení veci bude úlohou súdu zamerať sa na ustálenie skutkových záverov, rozhodných pre správnu aplikáciu ustanovení Trestného zákona, a to postupom súladným s ustanovením podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Okresným súdom zistené "klbčenie" je dôvodom na to, aby okresný súd ustálil a riadne odôvodnil celý priebeh tohto deja s podrobnou analýzou aj čiastkových konaní, ktorých dôsledné posúdenie je rozhodné aj z hľadiska, či na zistené skutkové okolnosti a v akej miere sa majú aplikovať aj napríklad ustanovenia § 25 Trestného zákona. Krajský súd zdôraznil, že podľa § 194 ods. 5 Trestného poriadku je okresný súd viazaný vyššie uvedenými pokynmi a právnymi názormi.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na opätovné konanie a rozhodnutie, majúci na zreteli ustanovenie § 194 ods. 5 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 konal v neprítomnosti obžalovaného 3/ K., nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku a doplnil dokazovanie výsluchom obžalovanej Bc., X.. U. A. a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaná 1/ Bc., X.. U. A. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 urobila vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinná. Uviedla, že sa zhruba týždeň pred veľkonočnými sviatkami dohodli s poškodeným J. tak, že si dcéru zoberie vo štvrtok zo škôlky a prinesie ju v nedeľu 16.04.2017 ráno. Keďže v ten deň už mali program, obžalovaná ho požiadala sms správou, či môže malú priniesť aj skôr, načo jej odoslal len smajlíka. Na to mu obžalovaná zavolala, čo sa deje a poškodený jej povedal, že malú jej prinesie až poobede. Obžalovaná trvala, aby jej ju doviezol ako sa dohodli, inak si po ňu príde. Na to jej poškodený J. povedal, že si príde tak akurát po facku. Obžalovaná to povedala otcovi a priateľovi, sadli do auta a išli do D., kde bývajú rodičia poškodeného a kde mala byť aj maloletá. Otvoril jej otec poškodeného a povedal jej, že poškodený má prísť s maloletou okolo obeda a že sú teraz v J. R. C.. Išli teda tam a pýtali sa okoloidúcich, kde býva rodina Zajícových, lebo tam nikdy neboli. Ako išli po ulici, obžalovaná zbadala malú R. ako sa hrala na dvore, preto požiadala K., aby zastavil. V dvere a zakričala na maloletú a tá keď ju zbadala otvorila bráničku a bežala za ňou. Obžalovaná ju posadila do auta a išla si vypýtať jej obľúbené veci, ktoré jej vždy zabalila (vankúšik a obľúbené hračky). Prišla k dverám, nebol tam zvonček, vošla do vnútra a zaklopala na dvere, nikto neotváral. Asi na tretíkrát jej otvorila pani U., ktorú požiadala, či môže zavolať pána J., že si prišla po maloletú a jej veci. Vyšiel J. a keď videl, že R. nie je vo dvore, odsotil obžalovanú a išiel k autu. Obžalovaná mu vošla do cesty a tiež jej otec, ktorý sa za ňu postavil a bránil mu, aby si maloletú zobral, lebo bol agresívny už od začiatku. J. začal na nich tlačiť, otec ho chytil pod krk, pričom obžalovaná ho upozornila, nech ho nechá, že je agresívny a bolo z neho cítiť aj alkohol. V tom momente z domu vybehla i slečna U. s tým, že obžalovanú vytrhla od nich, začala ju mixovať, obžalovaná ju chytila za plecia a kopla ju do lýtka, poškodená U. ju silno držala za ruky a spôsobila jej aj modriny. Potom obžalovaná počula, že z domu kričí R., pričom nevie, ako sa tam dostala. V tom momente pustila U. a vbehla do domu, kde na chodbe plakala R. a volala „mami, mami“. U. ju na ruky a odniesla ju do auta do autosedačky a sadla si k nej do auta. V tom momente prišiel za nimi i J., že sa chce s malou rozlúčiť. Obžalovaná sa dala oproti maloletej a bránila J., aby ju vybral z auta. J. povedal, že jej chce dať len pusku, s čím obžalovaná súhlasila, J. dal malej pusku a v tom dal obžalovanej facku, čo videla i malá a otec obžalovanej, ktorý vystúpil z auta a pritlačil J., že čo si to dovoľuje. Vtedy pribehla i U. a kričala jej, aby vrátila veci maloletej. Obžalovaná bola z toho v šoku, že jej dal J. facku. R. celý čas plakala a bola rozrušená. J. chcel ešte otvoriť dvere na strane obžalovanej, ale sa mu to nepodarilo a vtedy sa im podarilo z miesta odísť. Išli k matke obžalovanej odniesť malú a následne išli na ošetrovňu a na políciu. Na otázku prokurátora uviedla, že maloletého K. videla len nakrátko, keď vošla do vnútra za R. a videla, ako si ho dedko stiahol. Nevedela uviesť, či došlo k nejakému incidentu i na dvore. Na otázku obhajcu uviedla, že styk s maloletou R. bol na ich vzájomnej dohode, telefonicky, alebo správou. Vo februári 2017 podala obžalovaná žiadosť na súd na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti, lebo začali byť problémy zo strany J., lebo si chcel brať maloletú z hodiny na hodinu, čo považovala za nevhodné. Súd mali až po incidente a zatiaľ nebolo konanie skončené. Otec a priateľ obžalovanej išli preto, lebo potrebovala obžalovaná odvoz, ale aj ako podpora, nakoľko J. začal byť od času, kedy obžalovaná podala návrh na súd na zverenie maloletej, na ňu nepríjemný. Išli tam len preto, že J. neodovzdal maloletú načas, nepredpokladala problémy. Považovala za slušné oznámiť im, že si malú berie, pričom mohli maloletú zobrať a odísť bez toho, aby čokoľvek povedali, keďže malá bola na dvore sama bez dozoru, ale tak neurobili. Išli tam slušne, nečakali, že sa to tak vyostří. Na otázku obhajcu uviedla, že v čase skutku bývala S. U. spolu s maloletým K. spolu s pánom J. v K., bol

to spoločný dom obžalovanej s J., pričom sa dohodli, že poškodený J. tam nejaký čas zotrvá a dom sa neskôr predá, avšak stále sa tak nestalo.

Obžalovaný 2/ T. A. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný. Uviedol, že dňa 16.04.2017 cca o 09:00 hod. ho dcéra požiadala, či by nešiel s nimi pre malú R., keďže J. začal robiť problémy a nechcel ju vrátiť. Sadli do auta i s pánom J. a vybrali sa najskôr do D., tam im otec J. povedal, že budú asi v J. R. C.. Tam sa spýtali, kde býva rodina U., keď prišli na tú ulicu, v dvore rodinného domu zbadali malú R., ktorá sa hrala sama na dvore bez dozoru. Dcéra R. okríkla, následne R. vybehla za nimi na ulicu, dcéra ju usadila do auta a keďže na bráne nebol zvonček, dcéra zabúchala na dvere, otvorila pani U. a dcéra ju požiadala, aby J. vydal R. veci. A. išla za nimi pri auto, kde už obžalovaný stál pri aute. Od dverí vyštartoval po nej J. s tým, že mu nebude brať dcéru, uderil obžalovanú do pleca. Keď to obžalovaný videl, zareagoval tak, že sa medzi nich postavil a chytil ho pod krk a snažil sa ho odtlačiť. Na to J. zareagoval tak, že sa snažil udrieť obžalovaného do tváre, čo sa mu však nepodarilo. V tom k ním pristúpil J. a vzápätí vybehla od dverí S. U., ktorá napadla jeho dcéru. Obžalovaný vzápätí pustil J. a chcel dcéru odtrhnúť od U., načo sa J. otočil na J. a začal na neho útočiť. Keď obžalovaný odtrhol dcéru od U., tak sa zase zamiešal medzi J. s J.. J. chytil obžalovaného za plecía a obžalovaný ako ho tlačil a ľavou rukou ho držal pod krkom a J. ho ťahal, tak sa dostali za bráničku asi tri metre, čo už bolo pri vchodových dverách. Nevie, ako sa malá Nella dostala z auta, venoval sa tomu, aby ho J. nezasiahol, keďže na neho stále útočil. Zbehlo sa to veľmi rýchlo. Keď pustil J., všimol si, že už jeho dcéra bola vnútri a snažila sa malú R. zobrať von. J. sa jej v tom snažil zabrániť, keďže stál medzi futrami, načo ho znovu obžalovaný chytil pod krk a tlačil ho o futra, aby mohla obžalovaná prejsť s maloletou von. Potom išiel obžalovaný do auta, kde sa posadil z pravej strany na prednú sedačku. Obžalovaný nevnímal, kde v tom čase boli ostatní poškodení. Dcéra usadila malú R. do autosedačky na zadné sedadlo, J. si sadol na miesto vodiča, načo pribehol J., otvoril dvere a snažil sa malú R. vyťahovať z auta. Vzápätí obžalovaný vystúpil a zadnými dverami sa snažil J. zúžiť priestor, aby ju nevyťahoval. Začal kričať, že sa chce s ňou len rozlúčiť, teda obžalovaný súhlasil a sadol si znova. J. obišiel okolo auta a otvoril zadné dvere vľavo, kde sedela obžalovaná a vykrikoval im, že im spraví peklo zo života. R. sa im podarilo odísť a keďže mali poranenia, malú R. zaviezli do D., následne išli na ošetrovanie a na políciu. Na otázku prokurátora uviedol, že si nespomína, či ich niekto vyzýval, aby odišli, lebo tam bola trma-vrma. Nepredpokladal, že by tam došlo k nejakému konfliktu. S dcérou išiel preto, lebo veľa času trávi mimo domova a dcéru s vnučkou dlho nevidel. Na otázku obhajcu uviedol, že ak by bol J. dodržal dohodu, vôbec tam nemuseli ísť. Myslí si, že J. nedoniesol malú R. preto, lebo bol pod vplyvom alkoholu. Maloletého K. neregistroval, len keď už odchádzal z dvora do auta, počul z vnútra detský plač.

Obžalovaný 3/ K. J. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný. Uviedol, že keby bola dodržaná dohoda, nič sa nemuselo stať. Bolo dohodnuté, že pán J. odovzdá dieťa o 10:00 hod. Priateľka mu volala, J. jej uviedol, že on dieťa nedonesie a donesie ju až poobede. Následne sadli do auta a išli do Brezolup, kde si mysleli, že budú, avšak neboli tam, tak išli do J. R. C.. Tam im povedali, kde bývajú U.. Ako išli po tej ulici, priateľka zbadala R. na záhrade, zastavili a R. zbadala mamu a išla za nimi. Priateľka posadila R. do auta a išla zaklepať na dom, vyšla pani U.. Stáli na ceste, následne vyšiel pán J. z domu a uviedol, že mu nikto brať dieťa nebude. Išiel smerom k autu, kde odsotil obžalovanú a postavil sa mu do cesty pán A., začali sa naťahovať. Následne prišla mladšia pani U. a začali sa naťahovať s obžalovanou. Následne sa pán Díčer s J. pustili a J. išiel proti obžalovanému, načo ho obžalovaný chytil a povedal mu, že či si uvedomuje čo robí a odsotil ho preč. To už počuli ako R. plače a kričí „maminka“ z vnútra domu. Videl, ako obžalovaná smeruje k domu a za ňou išiel J. a on išiel za J.. Nezaregistroval, ako R. vošla do domu. J. sa otočil pri dverách a tam ho obžalovaný chytil. Obžalovaná odišla s malou R. na rukách, vtedy obžalovaný pustil J. a tiež odišiel do auta. R., čo robí obžalovaný A.. R. usadili do auta, obžalovaný si všimol, že sa pán A. naťahuje s J.. Potom sa pustili, pán A. nasadol do auta, J. prišiel k autu, otváral dvere na strane spolujazdca vzadu, že sa ide rozlúčiť s R., chcel ju vybrať z auta, dal obžalovanej facku a zlomil jej okuliare. Nato obžalovaný A. vystúpil z auta a odtlačil J. od auta a zatvoril dvere, chceli odísť, J. sa stále snažil dostať do auta, stále niečo vykrikoval. Ak by vedeli, že sa to bude takto odohrávať, boli by malú zobrali, naložili do auta a odišli preč. Obžalovaný pripustil, že pod krkom držali J. obaja s obžalovaným A.. Maloletého K. obžalovaný zaregistroval, až keď odchádzali. Pripustil, že J. držal pri zárubní dverí, mohol byť pritom jednou nohou vo vnútri domu. Z J. bolo cítiť alkohol. Poprel, že by prišiel do kontaktu s pani U. staršou. Na otázku prokurátora obžalovaný uviedol, že išli s obžalovanou ako sprievod, otec a priateľ, nebolo by to nastalo, ak by sa dodržala dohoda, neočakávali to, čo sa stalo.

Poškodený Bc. S. J. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 uviedol, že boli dohodnutí s obžalovanou, že maloletú R. poškodený donesie v nedeľu o 10:00 hod., s čím súhlasil. Aj mal v pláne ju vrátiť v dohodnutom čase, ale nakoľko R. ešte spala a prišla mu sms od obžalovanej, kde sú, odpísal jej, že R. ešte spí a dovezie ju poobede. Nechcel malú budiť, chcel ju nechať spať. Po niekoľkých minútach obžalovaná volala, ktorá do telefónu kričala, poškodený nereagoval a telefón zložil. Asi o pol desiatej boli obžalovaní u jeho rodičov v Brezolupoch a asi o 10:15 hod. už boli v J. R. C.. Dieťa bolo na dvore a následne mu bola povedať priateľkina mama, že sú tam obžalovaní na aute. Poškodený vybehol von, R. stála pri aute, Nellinka stála pri zadnej časti auta, poškodený chcel zobrať R. do vnútra prezliecť ju, chcela mu v tom zabrániť obžalovaná, ktorú odstrčil. Následne z auta vybehol ako strela obžalovaný A. a chytil ho pod krky a mieril na neho päšťou. Následne tam bola trma-vrma. Obžalovaný J. pustil R. a tiež prišiel k poškodenému. Vtedy poškodený zaregistroval, že von vybehla aj jeho priateľka S. U. a chcela ich odtrhnúť od seba. V tom ju chytila odzadu obžalovaná a začala ju biť po chrbte. Poškodený to videl a snažil sa vytrhnúť, aby ho obžalovaný A. nedržal rukami. Podarilo sa mu to s tým, že si vyzliekol sveter, vyškľbol sa mu zo zovretia a odtrhol priateľku od obžalovanej. Podarilo sa mu aj to, aby R., ktorá stála pri aute, posunul, aby utekala do vnútra, lebo dosť plakala. Ako R. vbehla do vnútra, znovu bol poškodený atakovaný obžalovaným A., držal ho pod krky, mieril na neho päšťou a pritlačil ho k bráničke a potom sa dostali až ku vchodovým dverám, ktoré boli otvorené a tam ho tlačil na pravú stranu zárubne. Obžalovaného J. registroval aj medzi dverami, avšak nevie, či bol celým telom vnútri. Obžalovaný J. sa ho nesnažil atakovať, útočil na neho pán A.. Nemohol brániť obžalovanej odísť s R., keďže bol stále atakovaný. Potom prešla obžalovaná s R. v náručí a išli do auta i s obžalovaným J.. Keď boli v aute, obžalovaný A. ho pustil a odišiel. On sa ešte išiel rozlúčiť s R., aby ju ukludnil, že je všetko v poriadku. Išiel z ľavej strany, otvoril dvere a obžalovaná ho začala kopať. Obišiel auto, keďže maloletá bola na druhej strane, chcel sa s maloletou rozlúčiť a aspoň ju pobožkať, avšak znovu vystúpil obžalovaný A. z auta a tlačil otvorené dvere, v ktorých poškodený stál, na neho. Pribehla tam i jeho priateľka, ktorá mu pomáhala dvere odtláčať, avšak nakoniec to vzdali. Počas celého incidentu boli obžalovaní vyzývaní, aby opustili pozemok, že bola volaná polícia, a to S. rodičmi a tiež ich vyzývala aj S.. V dome sa nachádzal i maloletý K., ktorý mohol byť svedkom incidentu. Na otázku obhajcu poškodený uviedol že v čase incidentu bol na návšteve u svojej priateľky, v tom čase bývali v K., alebo v K. pri D., maloletý K. chodil do školy v Bratislave, kde aj stále chodí. R. vstala v ten deň po deviatej hodine. Nemal vedomosť od svojich rodičov, že tam boli obžalovaní, to sa dozvedel až neskôr. V čase incidentu mal poškodený vedomosť, že prebieha súdne konanie o maloletú.

Poškodená S. U. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 uviedla, že celá vec začala telefonovaním a o pár minút asi o 10:15 hod. prišla jej mama do izby, že prišla obžalovaná, tak pán J. utekal von. Ona zostala vo vnútri so synom, syn utekal k oknu a začal kričať. Poškodená videla, čo sa deje, v tom momente už mali pán A. a pán J. spacifikovaného pána J., pán A. držal poškodeného pod krkom. Poškodená utekala von, aby ich rozbránila. Kričala na nich, aby ho nechali a že zavolajú políciu. Odrazu ju začala obžalovaná trncovať za plecía, pričom poškodená sa chcela od nej vymámiť, tak sa dala do predklonu, takmer padla, udržala sa na rukách. Obžalovaná ju bila hlava-nehlava, chrbát-nechrbát. Ona na obžalovanú fyzicky neútočila. Ona len chcela ich rozbrániť a všimla si hlavne pána A.. Všimla si útržkom, že R. vbehla do vnútra. Následne sa všetci rozbehli do vnútra, pričom pán A. mal opäť spacifikovaného J. medzi dverami, držal ho pod krkom. Pán J. bol i vnútri na chodbe, obžalovanú si nevšimla. Pán J. vkuse chodil dnu a von. Obžalovaný A. na poškodenú pôsobil hrozne agresívne, akoby bol v tranze. Stále ich upozorňovali, aby odišli preč, že bude volaná polícia, ale vôbec nereagovali. Potom pán A. pustil J., keď už boli všetci preč. Utekali ešte k autu, lebo pán J. sa chcel rozlúčiť s R.. Tam ešte začala obžalovaná vyrývať, avšak nevie presne, čo všetko sa tam rozprávalo. Pán J. sa chcel rozlúčiť s R., avšak pán A. ho začal dverami búchať, tak mu poškodená povedala, nech to už nechá tak a nech ide preč a tým to skončilo. Na otázku prokurátora poškodená uviedla, že maloletý K. videl to, ako bol pán J. napadnutý, ako i to, ako napadli ju. Bol rozrušený a mal hysterický záchvat. Poškodená mala zvrtnutú chrbticu, dva týždne nemohla poriadne pracovať. Na otázku obhajcu uviedla, že v čase skutku žili v Macove s pánom J., istý čas žili i v Moste pri Bratislave, spolu s maloletým K.. Cez víkendy chodievajú navštíviť svoje rodiny v Klátovej Novej Vsi alebo v Brezolupoch. Poškodená nezaregistrovala kontakt medzi obžalovaným J. a jej mamou. J., ani ona nemali vypité. Maloletý K. mal hysterický záchvat, chcel ich brániť. Poškodená mala už predtým problémy s krížami. Súd umožnil poškodenej konfrontovať sa s obžalovanou, pričom tieto zotrvali na svojich výpovediach.

Poškodená O. U. na hlavnom pojednávaní dňa 18.04.2018 uviedla, že počula búchať na vchodové dvere domu, išla otvoriť a bola tam obžalovaná, ktorá chcela hovoriť s pánom J., tak ho bola zavolať. Ďalej videla dcéru, ako utekala von, ale ona nešla pozeráť, čo sa tam deje, bola v kuchyni. Až neskôr zbadala, že obžalovaná drží jej dcéru za plecía a mixuje s ňou, pričom sa prefakla, lebo vedela, že jej dcéra má problémy s chrbticou, tak okríkla obžalovanú. V tom čase stála pri dverách. Malý K. v tom čase vo vnútri kričal a plakal, chcel ísť obraňovať mamu a pána J.. Videla, ako obžalovaná bila jej dcéru rukami po chrbte. Nevidela, čo sa dialo s pánom J., až neskôr videla, ako obžalovaný A. držal J. medzi dverami pod krkom a druhou rukou zovretou v päšť sa mu vyhrážal. Obžalovaný A. na ňu pôsobil ako zdrogovaný, ani okom nemrkol. Obžalovaný J. vbehol aj dovnútra a odsotil poškodenú, ktorá na to spadla, ale nemyslí si, že to bolo úmyselné. Ona i s manželom obžalovaných vyzývali, aby odišli preč a nerobili cirkus, načo nijako nereagovali. Keď odišli preč, poškodená musela ísť za manželom a pomôcť mu s malým K., ktorý strašne plakal a bol hysterický. Popisoval im, že videl, ako bijú A. a maminu, tak mali čo robiť s manželom, aby ho udržali. Čo sa následne odohralo pri aute už ona nevidela. Ona utrpela náraz kostrče, ako padla na zadok. Na otázky obhajcu uviedla, že spadla na schodoch za vchodovými dverami, udrela si kostrč. Aj pred tým pádom mala zdravotné problémy, ale teraz má ešte väčšie. Malá R. v ten deň spala asi do štvrtí na desať. Z Brezolu im nikto nevolal.

Poškodený S. U. na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2018 uviedol, že to bolo na veľkonočnú nedeľu okolo 10:00 hod., obaľoval rezne, počul búchanie, manželka bola otvoriť a zbadala obžalovanú. Manželka to oznámila J. a ten vybehol von s dcérou. Vybehol von a videl pristavené auto. Okolo J. boli dvaja obžalovaní A. a J.. On bol hlavne vnútri s malým K. a dával na neho pozor. Má vedomosť, že obžalovaná si prišla pre malú R.. On bol väčšinou vnútri a dával pozor na malého K., ktorý mu vybehol von a vtedy videl ako obžalovaný A. držal pod krkom J. a mieril mu päťou na tvár, boli vo vnútri vo verande. Boli tam aj obžalovaní J. a A.. Pamätá si, že aj kričal na manželku, aby zavolala policajtov. Aj manželka bola vonku na verande, bránila dcéru S.. Na otázku prokurátora uviedol, že ich vyzýval, aby opustili pozemok, má pocit, že odišli až keď uviedli, že zavolali policajtov. Celý priebeh videl len útržkovite počas toho, ako strážil maloletého K.. Tiež uviedol, že boli na pohotovosti, konkrétne J., jeho dcéra a manželka. Na otázky obhajcu uviedol, že do ich záležitostí nezasahoval, nevedel, ako boli obžalovaná a poškodený J. dohodnutí. R. bola vonku a hrala sa tam, nevie, kedy vstávala. Pri odstraňovaní rozporov na návrh obhajcu poškodený uviedol, že videl, ako obžalovaný J. drgol do jeho manželky, nebolo to však úmyselné. Nevidel, ako celý konflikt skončil a kedy odišli, lebo bol vnútri s malým K.. Nepili nič, a to ani deň predtým.

Znalec MUDr. Jaroslav Ridoško, PhD., MBA na hlavnom pojednávaní dňa 01.08.2018 zotrval na záveroch svojich znaleckých posudkov č. 163/2017, č. 164/2017 a č. 165/2017. Všetkých troch poškodených aj osobne vyšetril, a to aj napriek tomu, že od skutku už uplynul polrok. Žiadne zmeny tam nevidel. S. U. bola vyšetrená na chirurgickej pohotovosti v Partizánskom dňa 16.04.2017 o 13:14 hod. a ako diagnostický záver bolo uvedené podvrtnutie bedrovokřížovej chrbtice, a z tohto záveru znalec vychádzal. O. U. bola vyšetrená až o dva dni po poraneniach, išla k lekárovi, ktorý ju poslala na neurologické vyšetrenie do Topoľčian a potom ešte chodila na traumatológiu, i tu znalec vychádzal z objektívnych záverov lekárov. K zraneniam poškodenej S. U. znalec uviedol, že išlo o subjektívne posúdenie, podľa názoru znalca pokiaľ tam aj podvrtnutie chrbtice bolo, bolo len minimálne, keďže poškodená sa na chrbticu i lieči. Tieto isté závery platia i pre poškodenú O. U., kde je to ešte významnejšie, keďže poškodená je invalidná dôchodkyňa pre ťažkosti s chrbticou. Nebolo to až také závažné, keďže poškodená išla k obvodnému lekárovi až za dva dni.

Na návrh obhajcu obžalovaných súd na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 dopytal obžalovanú 1/Bc., X. U. A., ktorá uviedla, že trvá na tom, čo doteraz uviedla a doplnila nové skutočnosti súvisiace s prípadom. Podľa informácií od maloletej poškodený J. už vyše roka nežije v spoločnej domácnosti s S. U. a od toho času sa ich vzťahy zlepšili. Zlepšila sa komunikácia, čo sa týka maloletej, keďže táto začala chodiť do školy. Vedia sa dohodnúť na vyzdvihnutí maloletej. Podľa názoru obžalovanej bola motivácia poškodeného ovplyvňovaná treťou osobou, čo potvrdzuje i skutočnosť, že aj v čase, keď poškodený nebol s pani U., ich komunikácia bola dobrá. Vzťahy sa zmenili až vtedy, keď poškodený bol s pani U.. Domnieva sa, že skutok sa nemusel stať, ak by do toho nezasahovala tretia osoba. Od dcéry mala informácie, že S. U. mala potom konflikty s poškodeným. Na otázku súdu obžalovaná uviedla, že úprava rodičovských práv a povinností k maloletej ešte nie je ukončená, momentálne je vec na krajskom súde.

Poškodený Bc. S. J. v záverečnej reči dňa 02.10.2019 uviedol, že nežiada potrestanie obžalovaných. Odvtedy sa stalo veľa pozitívnych vecí medzi ním a obžalovanou A., kedy vychádzajú v dobrom a nechce, aby sa ich komunikácia narušila, už aj kvôli maloletej. Verí, že tieto kroky a komunikácia v dobrom bude pokračovať aj naďalej. Náhradu škody si neuplatňuje.

Zo znaleckého posudku č. 163/2017 z 28.10.2017 MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia súd zistil, že poškodená S. U. utrpela dňa 16.04.2017 podľa dokumentácie podvrtnutie bedrovokrížovej chrbtice. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodenej mohlo dôjsť tak, ako to poškodená uviedla vo svojej výpovedi. Poškodená bola PN 6 dní, čo je adekvátna doba k charakteru zranenia. Zranenie poškodenej nebolo takého charakteru, aby ju obmedzovalo vo vykonávaní bežných životných činností a úkonov. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké, ktoré nezanecháva trvalé následky. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodenej podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 25 bodov.

Zo znaleckého posudku č. 164/2017 z 30.10.2017 MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia súd zistil, že poškodený Bc. S. J. utrpel dňa 16.04.2017 podľa dokumentácie zmliaždenie krku s podkožnými krvnými výronmi hlavne vpravo. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodeného mohlo dôjsť tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi. Poškodený nemal vypísanú práceneschopnosť. Poškodený znalcovi uviedol, že bol čiastočne obmedzený pri prehĺtaní tuhej stravy asi 4 dni pre bolesti v krku, pri vykonávaní iných bežných životných činností a úkonov obmedzený nebol. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o poranenie ľahké, ktoré nezanecháva trvalé následky. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodeného podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 10 bodov.

Zo znaleckého posudku č. 165/2017 z 01.11.2017 MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia súd zistil, že poškodená O. U. utrpela dňa 16.04.2017 podľa dokumentácie zmliaždenie bedrovokrížovej chrbtice. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodenej mohlo dôjsť tak, ako to poškodená uviedla vo svojej výpovedi. Poškodená práceneschopnosť vypísanú nemala, lebo je invalidná dôchodkyňa pre ťažkosti s chrbticou. Poškodená znalcovi uviedla, že vo vzťahu k vyššie uvedenému poraneniu zo dňa 16.04.2017 bola obmedzená 2 dni vo fyzickej aktivite pre výrazné bolesti v bedrovokrížovej chrbtici. Tieto sa pri aplikácii doporučenej medicíny postupne upravili a obmedzenia sa ukončili. Počas tohto obdobia jej musel pomáhať manžel, lebo prakticky len ležala, na WC prešla. Znalec však k tomu uviedol, že keby sa poškodená dlhodobo neliečila na chrbticu (trikrát operovaná) a je z toho dôvodu i invalidná dôchodkyňa, zranenie, ktoré utrpela dňa 16.04.2017, by ju pri vykonávaní bežných životných úkonov neobmedzovalo. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké, ktoré nezanecháva trvalé následky. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodenej podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 20 bodov.

Z lekárskeho správ (č.l. 117-123) vyplýva popis zranení poškodených zo dňa 16.04.2017, ako aj ich následná liečba.

Z písomností, ktoré predložila v trestnom konaní obžalovaná 1/ Bc., X. U. A. (č.l. 143-154) vyplýva, že medzi ňou a poškodeným Bc. S. J. panujú nezhody ohľadne výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k ich spoločnej dcére (obžalovaná podávala trestné oznámenie na poškodeného pre porušenie ich dohody ohľadne maloletej) a zistil tiež že obžalovaná podala na Okresnom súde Bratislava II návrh na úpravu rodičovských práv a povinností dňa 01.02.2017 a následne aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti zo dňa 21.04.2017.

Na č.l. 169-171 spisu sa nachádza fotodokumentácia zranení poškodeného Bc. S. a poškodenia jeho zvršku (mikiny).

Z výpisu z katastra nehnuteľností LV č. 10 (č.l. 181-182) vyplýva, že vlastníkom rodinného domu č. XXX. v Obci J. R. C. je S. U..

Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 25.04.2017 (č.l. 234-235) vyplýva, že poškodený Bc. S. J. toto podal na Okresnom súde Bratislava II dňa 27.04.2017 a žiadal v ňom, aby súd maloletú zveril do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždenných intervaloch.

Z lustrácii z REGOB (č.l. 242-245) súd zistil, že O. U., S. U. a maloletý K. I. L. majú hlásený trvalý pobyt na adrese J. R. C. bez prihlásenia na prechodný pobyt. Maloletá R. J. má hlásený trvalý pobyt na adrese D. nad D., U. XXX/XX.

Z písomností predložených poškodeným Bc. S. J. v konaní pred súdom (č.l. 315-332) vyplýva, že Okresný súd Bratislava II rozhodol vo veci úpravy rodičovských práv a povinností voči maloletej dňa 03.05.2018 pod sp. zn. 27P/26/2017-402, keď maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletou, zároveň tiež uložil rodičom výchovné opatrenie vo forme psychologického poradenstva v rozsahu 20 hodín na referáte poradensko-psychologických služieb pri ÚPSVaR Bratislava, rozhodnutie zatiaľ nie je právoplatné.

Obžalovaná 1/ Bc., X. U. A. doposiaľ nebola súdom trestaná a bola jedenkrát postihnutá za priestupok na úseku dopravy. Obžalovaný 2/ T. A. bol trikrát súdom trestaný, pričom má všetky odsúdenia zahladené a bol päťkrát postihnutý za spáchanie priestupkov na úseku dopravy. Obžalovaný 3/ K. J. doposiaľ nebol súdom trestaný a bol trikrát postihnutý za priestupky na úseku dopravy.

Na základe vykonaného dokazovania pri zohľadnení ustanovenia § 194 ods. 5 Trestného poriadku a vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že nebola preukázaná vina obžalovaných 1/ až 3/ za trestné činy kladené im obžalobou za vinu. Súd v zmysle záväzného pokynu odvolacieho súdu, aby ustálil a riadne odôvodnil celý priebeh deja s podrobnou analýzou aj čiastkových konaní, po zhodnotení vykonaných dôkazov konštatuje nasledovné. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná A. a poškodený J. sú rodičmi maloletej R.. V zmysle § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. V zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine (prvá a druhá veta), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Z výpovede obžalovanej A. a poškodeného J. tiež vyplynulo, že v rozhodnom čase, kedy došlo k predmetnej udalosti, neboli rodičovské práva a povinnosti voči maloletej ešte súdom upravené. Z výpovede obžalovanej A. a poškodeného J. tiež vyplynulo, že sa spolu ústne dohodli na tom, že poškodený J. bude mať maloletú do 16.04.2017 do 10:00 hod. Taktiež bolo bez dôvodných pochybností preukázané vykonaným dokazovaním, že poškodený J. túto ústnu dohodu nedodrжал, preto obžalovaná A. si išla pre maloletú spolu so svojim otcom a priateľom. Pri ďalšom čiastkovom analyzovaní vývoja celej udalosti súd konštatuje, že po vykonanom dokazovaní neboli žiadne rozpory v tom, že v čase príchodu obžalovaných 1/ až 3/ k rodinnému domu č. XXX v J. R. C. bola maloletá R. vonku (výpovede obžalovaných 1/ až 3/, poškodeného J.), hrala sa a keď zbadala svoju matku, išla za ňou. Potiaľ bolo preberanie pokojné. Tiež bolo preukázané bez dôvodných pochybností (výpovede obžalovaných 1/ až 3/, poškodenej O. U., poškodeného J.), že obžalovaná A. zaklopala, aby oznámila, že si prišla po malú a po jej obľúbené veci. Z vykonaného dokazovania (výpovede obžalovaných 1/ až 3/ a poškodeného J.) tiež vyplynulo (a je to aj súčasťou skutku uvedeného v obžalobe prokurátora), že poškodený J. chcel ísť za maloletou, ktorá už bola v aute, pričom mu v ceste stála obžalovaná A., ktorú odsotil. Tu súd poukazuje na § 28 a § 36 Zákona o rodine v zmysle ktorých mala na základe ústnej dohody realizovať svoje rodičovské práva obžalovaná A., ktorá však bola v uplatňovaní týchto práv obmedzovaná poškodeným J., ktorý ju odsotil a dožadoval sa kontaktu s maloletou, čím bránil pokojnému realizovaniu práva obžalovanej. Následný priebeh udalosti bol podľa výpovede obžalovaných 1/ až 3/ a poškodených J. a S. U. zhodný v tom (a bol takto popísaný i v obžalobe), že obžalovaný A. po tom, ako poškodený J. odsotil obžalovanú A. chytil poškodeného J. pod krkom. Na pomoc mu prišiel aj obžalovaný J., ktorý tiež držal poškodeného.

V zmysle § 25 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

V zmysle § 28 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný nie je trestným činom, ak ide o výkon práva alebo povinnosti vyplývajúci z všeobecne záväzného právneho predpisu, z rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci, z plnenia pracovných či iných úloh alebo zo zmluvy, ktorá neodporuje všeobecne záväznému právnemu predpisu ani ho neobchádza; spôsob výkonu práv a povinností nesmie odporovať všeobecne záväznému právnemu predpisu.

Z vykonaného dokazovania zatiaľ popísaného vyššie nebolo sporu v tom, že obžalovaná A. prišla na miesto udalosti, aby realizovala výkon svojho práva, pričom jej v tom bolo bránené zo strany poškodeného J., ktorý strčil do obžalovanej, čím došlo z jeho strany k útoku na obžalovanú. Preto následne konanie obžalovaného A., ktorý chytil poškodeného J. pod krkom bolo z hľadiska trestného práva potrebné hodnotiť ako konanie v nutnej obrane, pričom konať v nutnej obrane môže aj ten, voči komu útok priamo nehrozil. Pre konanie v nutnej obrane je charakteristické, že obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná útoku. V danom prípade sa tak nestalo, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný A. a následne i obžalovaný J. poškodeného J. v podstate len spacificovali takým spôsobom, aby nemohol pokračovať v útoku na obžalovanú A. a zároveň, aby jej tak nebránil vo výkone jej práva. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že v tomto štádiu sa do celého priebehu deja zapojila aj poškodená S. U., ktorá prišla von a chcela rozbraňovať obžalovaného A. od poškodeného J.. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že medzi poškodenou S. U. a obžalovanou A. došlo k vzájomnému kontaktu, pričom boli produkované dve verzie, keď podľa výpovede poškodenej S. U. a poškodeného J. bola poškodená S. U. napadnutá obžalovanou A., ktorá ju udierala oboma rukami po chrbte a podľa druhej verzie uvádzanej obžalovanými 1/ až 3/ bola prvá napadnutá obžalovaná A. poškodenou S. U.. V tejto súvislosti súd poukazuje i na závery znaleckého posudku MUDr. Ridoška a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorý ohľadne zranení poškodenej S. U. uviedol, že pri jej ošetrení dňa 16.04.2017 ako diagnostický záver bolo uvedené podvrtnutie bedrovokřížovej chrbtice, pričom podľa názoru znalca išlo o subjektívne posúdenie, pokiaľ tam aj podvrtnutie chrbtice bolo, toto bolo len minimálne, keďže sa poškodená na chrbticu i lieči, teda v zmysle záverov znalca sa nejaví pravdepodobná verzia, aby obžalovaná útočila na poškodenú spôsobom, ako to popísali poškodená U. s J. s ohľadom na zistené závery pri ošetrení. Zároveň súd poznamenáva, že i túto konfrontáciu obžalovanej s poškodenou S. U. je možné posúdiť ako konanie v nutnej obrane a zároveň aj ako výkon jej rodičovského práva, kedy obžalovaná A. chcela zabrániť, aby poškodená U. zmarila spacificovanie poškodeného J.. V podstate i zásah poškodenej S. U. bol teda postupom, ktorým táto bránila obžalovanej A. realizovať výkon jej rodičovského práva. Ďalej skutok prebiehal tak, ako to zhodne popísali obžalovaní 1/ až 3/ i poškodení J. a S. U., že maloletá R. vošla do domu, kam si ju prišla vziať obžalovaná A., ktorá vošla do domu za vstupné dvere. Spolu s obžalovanou A., vstúpili na pozemok rodinného domu č. XXX i obžalovaný A. a obžalovaný J., pričom obžalovaný A. držal poškodeného J. pod krkom, pritlačeného k zárubni, aby nemohol brániť obžalovanej A. vo voľnom odchode s maloletou. I obžalovaný J. išiel dovnútra za obžalovanou, aby jej pomohol realizovať výkon jej práva. Tu podľa dokazovania i došlo k stretu medzi obžalovaným J. a poškodenou O. U., čo potvrdili vo svojich výpovediach poškodený S. U. a poškodená O. U. a pripustil to aj obžalovaný J., avšak poškodení tiež potvrdili, že to bol stret neúmyselný. I podľa záverov znalca MUDr. Ridoška nebolo zranenie poškodenej O. U. až také závažné, keďže poškodená išla k obvodnému lekárovi až za dva dni. Tu súd zároveň poukazuje na okolnosť vyplývajúcu z obžaloby prokurátora, keď prokurátor v obžalobe vstup obžalovanej A. na pozemok a do rodinného domu č. XXX neposúdil ako trestný čin (v danom prípade zločin porušovania domovej slobody), avšak u obžalovaných A. a J. ich vstup do obydlia poškodených kvalifikoval ako zločin porušovania domovej slobody. Z toho možno dedukovať, že u obžalovanej A. prokurátor videl okolnosť vylučujúcu protiprávnosť, ktorou je výkon práva a povinnosti. Toto jeho posúdenie bolo správne. V danom prípade však podľa názoru súdu bolo rovnako potrebné u obžalovaných A. a J. ich konanie podradiť pod okolnosť, ktorá vylučuje protiprávnosť ich konania, keďže tak obžalovaný J. ako aj obžalovaný A. vstúpili do obydlia poškodených len z dôvodu toho, aby zabezpečili nerušený výkon práva (rodičovského) obžalovanej A., pred jeho prípadným narušením zo strany poškodeného J., ktorý tak i skôr učinil. Vo vzťahu k prokurátorom posúdenej právnej kvalifikácii konania obžalovaných A. a J. i ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona (na chránenej osobe - dieťaťi) tu súd uvádza nasledovné. Obžalovaný A. a J. zhodne uviedli, že nemali vedomosť o tom, že sa maloletý K. nachádzal v dome. U. to, až keď už odchádzali. Obžalovaná A. pripustila, že ho videla, keď vošla po maloletú dovnútra, bolo to však len nakrátko. Poškodený J. uviedol, že maloletý mohol vidieť incident, keďže bol v dome. Poškodená S. U. tiež uviedla, že incident maloletý K. videl, avšak len cez okno. Poškodená O. U. tiež uviedla, že maloletý bol počas incidentu vo vnútri. Poškodený S. U. síce uviedol, že maloletý K. mu vybehol von, avšak túto okolnosť nik iný neuvádzal. Za týchto okolností súd preto nemal pochybnosti o pravdivosti výpovedí obžalovaných A. a J., že nemali vedomosť, že sa maloletý K. nachádza vo vnútri predmetného rodinného domu, a že to zistili až po incidente. Toto ich tvrdenie je v zhode s výpoveďou poškodených J., S. U. a O. U., ktorí neuvádzali, že by bol maloletý K. vyšiel von počas incidentu. C. na vyššie uvedené preto vo vzťahu k obžalovaným A. a J. nebolo preukázané zavinenie, ako obligatórny znak skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody (spáchanie na chránenej osobe - dieťaťi), a to ani v nedbanlivostnej forme v zmysle § 16 písm. b/ Trestného zákona

(nevedel, hoci vedieť mal a mohol), keďže títo nemali vedomosť o maloletom K.. Pokiaľ ide o ďalší priebeh skutku z vykonaného dokazovania vyplynulo (výpovede obžalovaných 1/ až 3/ a poškodených J. a S. U.), že po tom, ako bola maloletá obžalovaná A. usadená do autosedačky v aute, poškodený J. sa domáhal kontaktu s maloletou. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že medzi poškodeným J. a obžalovaným A. došlo pri aute ku kontaktu, keď obžalovaný A. poškodeného J. stojaceho v priestore otvorených zadných dverí auta týmito dverami viackrát buchol v snahe zavrieť dvere, pričom boli produkované dve verzie, keď podľa výpovede poškodenej S. U. a poškodeného J. sa poškodený J. len chcel rozlúčiť s maloletou a podľa výpovede obžalovaných 1/ až 3/ chcel poškodený J. maloletú vybrať z auta. Hodnotiac priebeh celého skutku od počiatku až do tejto fázy možno konštatovať, že obžalovaný A. dôvodne predpokladal, že poškodený J. chcel svojím príchodom k motorovému vozidlo brániť v pokojnej realizácii výkonu rodičovského práva obžalovanou A., preto jeho počínanie je možné subsumovať pod konanie v nutnej obrane, nakoľko po predchádzajúcej skúsenosti a dovtedajšom priebehu odovzdávania maloletej mohol dôvodne považovať konanie poškodeného J. za pokračujúci útok voči právu obžalovanej A. realizovať ich ústnu dohodu s poškodeným J.. V zmysle právnej teórie útok trvá, pokiaľ neskončilo nebezpečenstvo pre napadnutý chránený záujem. Teda vyhodnotiac vyššie uvedené skutočnosti a posudzujúc celý priebeh udalosti i so zameraním sa na čiastkové konania súd konštatuje, že obžaloba na obžalovaných 1/ až 3/ nebola podaná dôvodne. V zmysle § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak. V danom prípade konanie obžalovaných nenapĺňalo vyššie uvedený obligatórny znak, ktorým je protiprávnosť, nakoľko obžalovaní konali za okolností, ktoré vylučujú protiprávnosť činu, pričom obžalovaná A. konala v rámci výkonu jej práva a povinnosti (§ 28 Trestného zákona) a tiež aj v nutnej obrane (§ 25 Trestného zákona) pri strete s poškodenou S. U. a obžalovaní A. a J. konali v nutnej obrane (§ 25 Trestného zákona) keď súd opätovne v tejto súvislosti vo vzťahu ku konaniu obžalovaných A. a J. poukazuje na právnu teóriu, podľa ktorej útok trvá, pokiaľ neskončilo nebezpečenstvo pre napadnutý chránený záujem, čo v predmetnej veci nastalo až vtedy, keď sa podarilo obžalovanej A. realizovať výkon jej práva tým, že sa im podarilo odísť s maloletou z miesta deja. Obžalovaná A. nemala možnosť sama výkon tohto svojho práva ubrániť.

Nakoľko súd obžalovaných 1/ až 3/ oslobodil spod obžaloby, pričom v predmetnom trestnom konaní si poškodená S. U. a Všeobecná zdravotná poisťovňa uplatnili včas nárok na náhradu škody, súd ich s nárokom odkázal na civilný proces. Poškodený Bc. S. J. si pôvodne nárok na náhradu škody uplatňoval, avšak v priebehu konania od svojho nároku ustúpil, preto súd o jeho pôvodne uplatňovanom nároku nerozhodoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).